

[Dahlgaard.]

Jeg skal endvidere tillade mig at anbefale, at man stemmer imod de Ændringsforslag, der er stillet af det konservative Folkeparti. I og for sig kan man sige, at det er gavnligt, de er stillet, idet de viser med skærende Klarhed, hvilket Falsum Militærordningen af 1922 var overfor Befolkningen. Skønt Militærudgifterne i Dag i Forhold til Pengenes Værdi er langt større end i 1922, da denne Ordning blev gennemført, kræver denne Ordning altsaa efter det konservative Partis Opfattelse endnu 6½ Mill. Kr. om Aaret, for at den kan opfylde de Krav, Venstre og Højre i 1922 foregav for Befolkningen, at denne Ordning kunde opfylde.

Forsvarsministeren (Brorsen): Jeg har Grund til at udtale en Tak til Finansudvalget, fordi det aldeles enstemmigt har kunnet tiltræde de Ændringsforslag, jeg har stillet til Krigs- og Marineministeriets Budgetter. Men to Mindretal, det radikal-socialdemokratiske og det konservative, har stillet Ændringsforslag til Krigs- og Marineministeriets Budgetter og samtlige disse Ændringsforslag maa jeg bestemt fraraade. Jeg begynder med det radikal-socialdemokratiske Mindretals Ændringsforslag, der gaar ud paa Ændringer i selve den organisatoriske Del af den Hærordning, vi fik i 1922. Allerede af den Grund maa jeg naturligvis bestemt fraraade, at man gaar ind paa en videre Drøftelse af disse Ændringsforslag. For saa vidt de bliver vedtaget, vil de medføre en Nedsættelse af Udgifterne paa mellem 2 og 3 Mill. Kr. Det er egentlig de samme Ændringsforslag, som vi tidligere, saa sent som sidste Aar, diskuterede her i Tinget. Jeg havde den Gang Lejlighed til ved tredje Behandling at udtale mig, og jeg finder derfor ingen Anledning til at gaa ind paa disse Ændringsforslag nu. Jeg henviser til mine tidligere Udtalelser, og jeg maa altsaa bestemt fraraade Vedtagelsen af disse Ændringsforslag.

I det hele vil jeg gerne benytte Lejligheden til i Anledning af disse Ændringsforslag — det gælder ogsaa de Konservatives Ændringsforslag — at sige, at Regeringen maa mene, at den videre Forhandling om hele Militærspørgsmaalet maa finde Sted, naar Forsvarslovene inden ret længe kom-

mer til anden Behandling her i Tinget. Den nuværende Situation er aldeles uholdbar og kan ikke fortsættes. Det er derfor, vi har bestræbt os for baade sidste Aar og i Aar ved at fremsætte Forslag at faa en bedre Ordning af samtlige disse Forhold.

De Konservatives Ændringsforslag gaar i Retning af, at de Bevillinger, der findes opført paa Krigs- og Marineministeriets Budgetter, meget betydeligt skal forhøjes, jeg tror, det er med 6,6 Mill. Kr. Der findes naturligvis for saa vidt en Begrundelse for disse Ændringsforslag, som man jo kan sige — og det har vi ogsaa sagt fra Regeringens Side — at den nuværende Tilstand er uholdbar, Rammerne og Budgettet passer ikke sammen. Men Regeringen mener, at dette Forhold kan ikke ordnes tilfredsstillende, selv om vi vedtager disse Ændringsforslag paa Finansloven; det kan kun ordnes tilfredsstillende ved, at man foretager visse Ændringer i det nuværende System, Systemet af 1922, og det er jo dette: at tilvejebringe en tilfredsstillende Ordning, Regeringens Bestræbelser gaar ud paa gennem det Forslag, der ligger til Behandling i Udvalget. Jeg skal saaledes nævne, at selv om man vedtager disse Ændringsforslag, der er stillet fra konservativ Side, vil Ordningen alligevel være utilfredsstillende f. Eks. med Hensyn til Flyvevæsenet, og det er dog en Ting, der spiller en stadig større og mere betydningsfuld Rolle. Og der kunde nævnes andre Ting, som efter min Mening tilstrækkeligt godtgør, at selv om man vedtager disse Ændringsforslag, vilde Ordningen alligevel ikke være tilfredsstillende.

Jeg vil antage, at man allerede gennem de Udtalelser, jeg her har fremsat, har faaet det Indtryk, at Regeringen maa forlange, at Rigsdagen nu tager sit Standpunkt til det Forslag, vi baade sidste Aar og i Aar har behandlet indenfor Udvalget, og som jo inden ret længe kommer til anden Behandling her i Tinget. Vi kan naturligvis tale om — det var det ærede Medlem Hr. Korsgaard inde paa — hvem der bærer i særlig Grad Ansvar for Ordningen af 1922 og for de Fejlregninger, der, som det ærede Medlem betegnede det, ved den Lejlighed fandt Sted. Jeg tror nu, det har sine Aarsager i mange forskellige Ting. Det er jo særlig paa et enkelt Punkt, at man har, jeg vil ikke sige regnet fejl, men hvor Bevillingen